

Tel

S/5-2-31

RECEIVED
LIBRARY. HEADQUARTERS

S/5-2-31.

R 642

R 642

వల్లు కాలు యుద్ధము

1.04/5-2-3

31

సంప్రదించుకొనినప్పుడు సర్వోదయము
మి మువ్వవప్పు గింజ పోతెవలె ప్రేమ పోలుకాని
పోతెవలె రణములెలా పోల యునుమనిరి
దిలామందుల మాటలతరున శ్రవణవై
యాల యస్మితంబు మునుపు క్షణంగ
విలామూర్తి తంపున విలాసరుణాల
సా మిశ్ర పోట్లాడు నరణ యువిలాసు
విలారుక్ష మాన భుంట్లె నెల్లుడవపూని
శరణార్థియని అయ్యగారికి నెయ్యెత్తయ్యెత్తి
తరుమని పోలుకాని దండంబుజెట్ల
నాలముద్ర మెట్ల మెంపి జత్తులకు మెత్తి
పతి పుత్ర రమిస్త్రై న పరమేశ్వరుని అన
యితపుత్ర రమిస్త్రై న యాక్షరని అన
శంతరుని అన యెని శరణాముల కువైరిగె
అప్రసంపానిలుకాని ముమ్ము అంపుజున్నావు
యవ్వీరిగాత యిందుము విలామంద పరిణామము
విలామ యము విలాశుమము విలామలుకెడు
విలాశుమము యవ్వీరిగాత యిందుముమము
శరణా శరణా విలాసు నెప్పెదగురుతు
పరిణాన విలాశం తపశ్చితము పోరి.

శావీరి వివాద వపూని నోడట వట్ల
 క్షేమన మేముంటె నెట్లుద వపూని
 తిర నో తుయో అంగాలు అవనిష్ట ప్రేరితెను
 అపుల పాలుకానిండు అపని యమనుకుంటె
 కమంతల మయోనళ్లు కవునువేస్తెను
 మందర తామరయనన ముంటె రిగి వుంతుతి
 గొ అరి నెత్తాలు విరిగి కనికెత్తెతెను
 (శ్రీ) క్షీ ప్తే యాదవులు నెట్లరనుకుంటె
 రు దిక్ర క్షే తావు లాంబంతుత్తెతెను.
 యాద వులకత్తడు యెరులనుకుంటె
 ఇదిక్ర క్షే తావు నాలం పని అభివృద్ధి తేను
 పల్లవులు తిరమండులంపై రిగి రనుకుంటె
 పూనిన బోధాతి పులుసువేస్తెను
 పేని లుకానిసంసులు పాట్ల అనుకుంటె
 వివాద వపూని ప్రశ్నలు కి ధృతైతెను
 యాద వపేని లుకాని కు యెదురకావ వనుకుంటె
 ముందు వివాపితి పుంటులు మోచుకుంటె
 అనుష్టే యాగ్గిం పాట్ల పల్లవంతురు అనుననుకుంటె
 వినుతి వివా ప్రకూలాలు విరిగి నడిగెరుతు
 యాద వృలు వా తేర్చురని వివా అశ్చుం దుభృంతుతి

స్వామి వివాదపూర్వం సంయోగమైతే
 క్షేమమును తన చెప్పి పోలుకాదు
 వశనాపంతులును చెప్పి త్రిపుర
 కల్లందులవారికి తంగరు తదాత్మ
 ము శివశివరుని అలలు మందకు కలలు
 యెడి దులు మురియుయగాదవుల బలము
 వరిగం దరి అలలు విడియులు అల
 పని వినుత అన చెప్పి పశ్చిమంబు ॥ ౧౧
 క్షేమానంద కులశ్రీకృష్ణ మంపి
 అయ్య తగిల తుండు అపని లుకాదు
 అపదలాలెను అలలు లందరి
 కుంతపుత్రుల పాన పదే ము కులశాశుడు
 పొట్ల ప్రేవుగా కపాన లుకాదు యిపుడు
 పట్ల నలంకాల బలము నయి తిప్పి
 కిలామ తులు మనకు అత్తినవార్తి
 నల మున విడి పింకె యిసుమన నగును
 నెలా తాని వారమనను తత ఆతడు
 డే తల పట్ల నాకెండు మలా అనునగును
 కులపాన నెలా తాని కెలువు అనిల
 మా పుట్ల కెలువున మంతె మురవారు తు

పాలం మంసోరా తాళి పట్టె న్నద్యంత
 పాలం మంసోరా పాదతేజతంత
 సోతం నీ నీపు నెరుకు వాతలం గాల
 శిలా మంతు లదె వ్వుని నెల చిప్రతను
 స్వామి నీవు నెప్పి నపని పోద్య నయిం
 పట్టె తరాగాను పగు పతరాలు
 రాలు పోలు రాలు రాని యన్తవాల్లి
 అత్తమం వృతి వప్రయోదమల తోను
 వితి పింజన వారిని కరవకు మనుమ
 పోవ్వుని ఆమం చిట్ట పోతి పింజనాతె
 వసు ద్దేవతా తాళి వారమగ్గును
 యోతని అన్నపుతె నూతరావోరి
 వాత్తె తె న్నయం మటరవోరి ఆమవనిశ
 వారి కెవరిన చారువు గ్గుర
 న్నయం మటరయోతాళి లంట వేతను
 నెప్పుకెవ్వుని హల నె తంవం పలాతి
 అరికట్టె మమ్ము అపదె తె
 వితి గుటె వ్వుతె వస్తి మిను మంసోరా తాళి
 నెప్పి నయోతాళి నెచ్చె వ్వుతె య
 యెవ్వురని వ్వుతె మనకయంతె

మరి మరి బెచ్చెగు మంచుల తెనాగు

విచారము చేసి వచన ముతక

మన మతతు చేసిన ముంజు తనముకట

అన్న దమ్ముల మన్న వారుషంబు సితలు

నంది వాసునంది ముద్ర వాపట్టు ముందు

లొందము గబెల్లొస్తామి అరమర తేక

యెంత తాసు యెంత ముద్ర యెంత భోగముగ

పోలుకాదు మందలెంపాగి తింట నాడు.

శ్రీరంగమతనిది శివ మందనాది

మేరలు నలు త్రిగా ముషుమూను అతడు

పొందుచేసిన తావున పోలెలతమకు

నల ముగియంగరాదు నలపంగరాదు

యొక్క రిజ్ క్తులము యిద్దరముమము

అతడుగిలామంచులకు అత్తమ్మైనాగు

అతని చింద అలుగనని అలుగనవ్వే

పగతేకయెంతాని ప కపకనవ్వే

నవ్వినము క్కంటెని సారసాలాయ

వారుష మన్నమాటలు అలుగుకై గాత

ముక్కుంటెయెంతాని ముందరనల

ప్రక్తి విషముంబు పూని పలకె.

కనివాసమైతివి ఘనమయోగాతాని
 వినువి నీతైతి వివినుమయోగాతాని
 వినివి నీతైతి వివిర సమయేది
 పగవానిపాండలపైవప్రసపుతు
 తగవాతు నీకంతమ్ముతోకాని
 వాతెవరునీవెవరు వ్రంతుమనాలు
 వారన్నదమ్ములు గారవాలిసుగ్రవులు
 వాలాయమంగ సుగ్రవు వాలని పంపిం
 పగకేరకుకాపవనిచట్టుతానయ
 వాలని పంపినవార్తలువినుమ
 ఆకావణువిశషణు అన్నదమ్ములుగార
 రాముడేవివెరకావణుడే ప్ర
 క్షేమంబులంతకు వెట్టుగెంగుత్తునీ
 విశషణులుద్ధివివరకావణుండు
 కేంద్రింతకేంద్ర తమ్మునీకేలవెట్టుడొక
 మప్రరమంగకాపువని మరుగ
 మశ్చనశ్చములు వానిమా యలదిల్ప
 కావణుపంపింబలంకతానీ
 వారన్నదమ్ములుగార వసుధైల యెరుగ
 వినుమయింతకేకేకేక వివరంబుగాను.

పత్మలకు పామలకు పగలా యుగాలు

అన్నదమ్ములుగాక అదే పాండవులు

తవురవులకు పాండవులకు కలహంబులు

కులత్వేత్రమందు అరివారు

అనుమంతుడుగరంబుడు అన్నదమ్ములుగాక

పంతుకై యింద్రశక్తి పగలా యుగాలు

నర్తనినకుచెట్ట నేసెంతవాడ

గొల్లగాన నగయెంత గొంతుల మనగయెంత

శిలామంతులు యెంత నివారు శివుభూమియన్నిటి

యొక్కామియన్నిది యిదియొకముగత

ముద్దయోయిది యింత మాచారంజేత

యెందుకుతెరగమయోరి యృమనము.

పశుయోయలు యింత పలుచంగలూస్తే

వసుమతిగాలులు వారెట్లు వినర

గొల్లగానుకువెరంగు యున్నవృంబె

మల్లవాడవుదురు మన్నిలుదొరలు

మోర్చకమాకికెవంఱి నయప్రతి

లత్వేపట్టరునిన్ను కావకొగ్గు

దూతితన్నులు కంగలూడుగుదుర్కలవారు

నిరపట్టమంబు వారుగొకేనరనిన్ను.

యెట్లనెడవారు యెక్కిరియరు

యాలయ్య యెనుగులు యాలగుట్టలు
చాల యన్యాయదంతు యాల యన్యాయము
నగల్గుదొరంగనా యుంతు వెనుకంటె
మంటె నని వార్తలు వుగినిబయ్యెయి
కానియెంతయును గుడంగరానికొపయు
బిచ్చగుడ్డంగవచ్చిన వినుమనెకాతాణి
యెట్లనెకాతాణియె వుబెట్టతాయు
కుంకంటె యెట్లాతంగవయి మునీశ్వై
రాదునాకుకొపముగొట్లరాని వివాద
తగువు దప్పను నాకు దక్కముగాదు
నమ్మియెంతెంతె డిన్నాయుంబుగాదు
తమ్ముడుపోలురానిపైదంతెత్తతాను
అతితప్పిన తొక అరతితనకు
కూడదు యెట్లాత కూర్చుం తమిసెను
కల యుగెకాతాణి కరుణావంతుగాను
మరి యుముకంటె మంటెమంటె
తప్పవుయెంతవు తగుతప్ప వ్రాగు
యది వరకు దప్పవు యాభీరుని అన
నెట్లా రుయెలురు నెనువున్నంగ

రమ్మని యొట్టె కి కావలె అని వి
 ఓలల నీన కాతలంకెల పోలితి
 కన్నుపోలియెత్తె కలవర పోలితి
 సర్వసన్నిహితముయొక్కా స్వామిని ప్రస
 నిరవతాని అవిదన్లు నీవే నీ నమం
 నీహిలానముం ద్ర నీకాల్గి ముంగతు
 సారం పచ్చముం న కల పనులకు నన్ను
 నేర్పుతి ననన్మింబి నేర్పు దనుమెను
 కరకం రు అనయెని కౌల్యకాపు
 తప్పి తప్పననియెపు తప్పు యిదిగాద
 అమరకుపు తుంత అదికంతాను
 మాతంక్రొత్తకు తప్పవరావ తప్పకుమీ
 గురువ్రతారం తమని కృపవప్రకాపు
 పోలిలుకాళం ను నన్ను పోగా తమన్నాన
 రెం... రెండు కన్నులు రన్ను తనకు
 చెప్పెనుగా మాంబు దరకవినుము
 అయ్యి పారు పచ్చము అంతయూతనది
 అయ్యి జంగాలక పంతనను
 పోలిలుకాళం --- కు పోదంతెత్తెకాత
 నలకం రు నీ అననకు పని లేదు

అతడు నేను పైరుగుండు అసమునాయోగి
 గొల్లలవెగిలుకానిగోత్రం కుంభకుంభ
 పుంస రుద్రుండు నపాదాలతతతు
 యిప్పుడెచ్చెఱుండు యానృతుని అన
 పట్టవిడియననకు బహుభాన ముపును
 యుష్మరుకె తెగనీకయెమి అనత
 నలవిప్రముత్కంఠశానల కుంజెల్ల
 కేరాల కస్తూరిగోవలవ్విల్ల
 కర్పూరవిద్యముగ్రుక్కనయ్య
 కెలుపులెగాయోతాణి కేల టానగోగొట్ట
 కడులుమనిల్లావిలకాలునెంట్
 మూర్తముదెచ్చిముత్తంఠయపుడు
 పరశంగక్రీరంగపట్ల మంతయూను
 పరవకానలువిదగ్గరపింకపుడు
 పరపరివారము పరకామాతలూ
 అక్షలతల అక్షలవార
 తుపాతియిలుముతతంలుములంధరికి
 వెగిలుకానిమందవెగిటని గాంతి
 కలుడుతనపరకత్తులువెలిసి
 పగలుకునలుగాల్చిరేత్రపగలనక

దుర్గాలవారికి తురు తుగనంపె
 తురువ తాజ్జిపుదందుతు ఆకులువ్రాయి
 మారపుతాజ్జిపుదందుమోనలరమ్మనయ
 తొంపుతార్జిముదగి దేవాలకంపె
 అంపతొలలు విడిచి అంపెముక్కంబు
 కరపట్నముతొవార్చి కదిలరమ్మనయ
 పరుతల మన్నెవారికి పంపె.. తొలు
 పంపిన పకువులపాలువల్ల మనయ
 మాట తప్పక యిత్తునని మరిచెడి కమ్మలు
 మునితొల ముకల ముద్దుగా యిత్తునని
 బటబట్టకొల్లుబట్టకొని
 పుచ్చుకుం మోవరొగపు తుంతు గాను
 శ్రీరంగ మునవుండి త్తొరవ్రాయె
 పరుతల మన్నెవారికి పంపె తుంగ
 కూరది కలవారుదుర్లవారు
 వారువరు కదిలెరి వారడి వతెనం
 ననపదాసులునెలంబు కదిలె
 అంబులురవు తులు అగ్నేలనెత్తిరి
 బరుదులునదు వంగ బత్తమంలతొను
 మోరనల తరువారమోతు. తామనయ

పేరుగాని కదిలరిప్పు ది విగంపింప
 అభుకు నెభుకుదేని అయోమాతలు
 వేసుకతి యస్మితస్మ శోవరణామాతులు
 తక్కిని కామాతులు తరుసుగుట్టలు
 వృక్కుప్రాణికాలంగవృరువతి కదిలే
 పేతారు యనియలు గోపయదామనుసు
 పరానలు వరజ్జలలయోతదిలే
 గతిమందేదు డన్మిగమిగూడికదిలే
 కేయదండు కదిలే కేరానకేయల్లు
 ఒకానింబ. అన్వీలు కనకకంబునీలు
 రణ మంట గవిలులు రామాతులున్వీరును
 యెరు కుకానలంగాల యానాదిమూత
 గూరకలుమూతలు కేయదానకేయల్లు
 గుట్టలుయెనుగులు కుంబునీ అదుర
 యింత్రంజనగోనల యానినకేతి
 దూరుని వణుకంగదండెత్తివచ్చు
 పంతానక్రీరంగపట్టునదీగెను
 పట్టుపరావల్లు దృశ్యలు
 పట్టుల్లదృడుయిచ్చ పరపూర్తిగాను
 నవరత్నతాప్రమ్మనరత్నభూషణాలు

కాలుమం ప సత కాలు తాని ప్ర
 త సతవసంజము గమంతంబు ~~త~~ తల్లులు యిప్ర
 దారిద్రహ చము గదనము అష్టింబ
 రణ భోగ వాయింబ కాలు తాతది
 యలనలమిన్న వనిన రతి
 మెరు తూరు యునుల వానలు డిగెను
 గు తారు తేక లు గుతియ ట్టుకొని
 మంబోకొమంబు పొడువున కణ మంబ పము యొత్తింబ
 రణ మంబ పము తింబ కాలు తూర్పుంటి
 త గుప్త గమంతంబు తన భట్ట నూలంబ
 బాగు వంశంబు కడకు ప్పె నమ్మె పోయి
 అసముడి నరకపు న్నాడు ఆవుల పోలుకలు
 పొత గని ననుచెప్పు పోట్లు ప్రేక్షిల
 వడియల డిలామంబు లవన గిని యోని య్గిత
 పట్టు మున్నును తన పంజలు మాను
 యిప్రది మంబు డి యివ్వి కుంజును
 కమ్మ నుదంతెత్తి కణ రంగము నతు
 తామన్న కణ రంగ కూరులతో య మనురు
 పని యాని విడియ విప్ర తన భట్ట నిలంపె
 పంపిన యాభట్ట పరు వడి యోయి

అమరమొండెన్వీరండు అపుడు యెత్తు
 కెంతవేళ నీవనందు లగుతారలెగాను
 పల్లకెంత పోలురాలు పరగకెంలువుంటిరి
 వల్లమలు లిరమ్మందులు వరుసకులు వంగ
 యాదవరాజు కెలువుకు యెత్తునబ్బ
 అబ్బ పవయలు నెలబబ్బరాలు
 బ్రహ్మాండకళలుగట్రుసుతానె
 విసుతసావన పునుడవరహంతార
 పునరి పులవరాటావగండలరుదాంత
 మారెక్కరిపులకు మూనిన రెపెత
 చక్కనివండ్లు దసానంగబ్బర
 అట్టిజనవర అబ్బగంబర
 అపుల వండ్లు ద్విర అయ్యెన్ ద్విరా
 విష్ణువండ్లు ద్విరవిరం యునునకు
 యాదవరాజుండు యెందుకులసా
 వసుదేవైరం లక్షత్రపైలురాలుపుత్ర
 అర్థిని పునకుత్ర అట్టిజనవిత్ర
 యిటవినువ్రాణు వినువంశతల
 వనరయాదవరాజు పోపోలురా
 బ్రహ్మయలు పగరాజు బ్బ నునగు

అడుగకని వరవార్తల అడుగంగవస్తి,
 ముక్కుంటూ కాలుడు ముందుయోతాని
 కబురకు కరకాలు పేరు యొట్టుతి
 యొట్టు కేయింతునయంతని పంటగాను
 నే మురుగంబెప్పువాల్చి నలు కృతేస్త్రపు
 పట్టె ముమరవారు నియోత్రుల్ల లాతి తవి
 పట్టెనలం గాలవల విని విడిపింబ
 తిట్టె కేట్ట వాని తిరగయోజి వి
 యెదు రువలవి నలవల వి యరగతాతి తవి
 కెడు వరేస్త్రవి ముద్ద కేట్టలు ప్రతివి
 యెరుగురాత ప్పు యాదపులు విూరు
 కడిల వత్త ముక్కుంటూ కాలుందందు
 పట్టెప్రలం గాల పేట్టెంపుతనకు
 న ముల్ల నయ ములేదు నామూమూర
 మాంబం గాల యిస్త్రున ముల్ల పొయ్యెను
 లం గాల లయి వ్వి కున్న ఒగ తమల కేదేము
 సరసము మాని సతురంబుయి ముల్ల
 కేన క తసి పేగీ కె యుద్దలంబు తొరేన
 క్షుణ్ణమయోజగతంబు పోడిన మంద
 పది కిగెరల్లట్టెంబు మా పట్టెల్లద్దండు

ఇదయముచోట శంగపల్లముకుదిగాలు
 బసుపశంబురుండు ఇట్ట మాటలకు
 మరిదైనతిరమలమల్లు నాలుక
 పోయెనుకనుకని వెల్లింబునవై
 పల్లకైండువింటవే ఇట్ట మాటనూ
 ఇంగలయిల్లుని సరవకానలంకు
 ముక్కుంటకాలుడు ముగతలుదాను
 పెక్కవలులాటితిరలంబుగాడు
 ఇక్కలయిల్లుని ఇన ఇట్టనుబంపె
 గాని ప్రతిన సొంపెల్లు విడిచి
 అక్కంటకుత అరుపులరిచి
 ఇంగలయిల్లుని స మరంబుగాయ
 అపుడుపండాలు అతనికి యుంతు
 తప్పులెట్లెడి అతని రత్నను ఇట్ట
 యాదవకానలకు యెదురువత్తు నయ
 అనుచు ఇట్టనుబంబు అతిగారవింతు
 రకల్లవృంగకాలు రత్నములుగాలు
 మెత నాల్గునవలాలు మెలుకప్పుములు
 పునుగూసుగంధము పోతలాకులును
 ఇట్ట కుప్పెలిం రాని బ ము మానెవెయగని

మాతలుతగనిచ్చి వల్లు సంపించ
 నాలుగురుపు పల్లు కైంతలతి వును తగును
 వల్లువేగిగాపాల్కులవరు సయోలలూ
 తిరుగు వారుకైలుపున్నతిర ముందులనూ
 వరహూరుల నూ యిట్లుగనిపలతె
 బట్లతిరిగిపోయి పగనినంబాయ
 రాయనూతిరిగిపోయి కాలుయోవరు
 వున్నాంగమన వూరితె వున్నాంగకాదు
 కైలున వారితిగింపకై మూడు
 తడుదగజెలవివల్లు తట్టా యల్లతపతను
 అల్లుడిట్లాంగ అపోలుకాదు
 కైలు వుది న్ననతెగుతారుపెతలు.

పందుములవారిని చూడెయాలల
 మర్లవారిని బాలమన్నింపిల
 వానలకు త్రన న చూడదారవారిని
 అలానలాములు యుదవవరవరులు
 పద్మితి తలగొయనిపంతపువార
 నుట తలగొయనిగురుగలవార
 కైలానగొట్లగొపకెయ్లార
 అనంతయాల యాదవ అసూలార

వీరులైనవం తాప్యంలంలమునవార

ననినా యుతుపాకినా యుతులార

కాలారీశ్వరాల నతల యులములవార

పెదివిల్లవేకల్లపేర్తియోలల

మరి యునుకేలుపున్న మన్నేగాయతుల

అంతగలకంపటమం అలక్ష్మణా పాల్కులెన్న

యంతలేకకేలుపున్న యాదవులలల

మలసింజ్జీమంలవంట మన్నేతరమందలల

మనమరుగంటెన్నగిలవంతులగా

శ్రేణి కమక్రిపురి విష్ణేనిలుచు

పరుపుపకాక నకు పోనిమిప్రకాశు

సురలొకమంకె ద్దు కూరులందరి

జంగాలకేరకుస మి నతెప్పెన

అంగలప్పె యుంతువుతువున్నది

పెరుకూరుయింది పుణ్ణిక్యత్రంబు మనకు

పెరుకూరి విరులప్పె జగతివిలకిల్లు

అత్రువాగు సంతాప్రకాశవిజ్రంబుగాను

అత్తు అత్తుగాను కెలగి పోట్లాడుతి

మూరుమొలమంకాక వెంటివెంటికుగతగు

పరులకువెన్నెయ్నక పగకు యెనుతుగి

నా ఇశంధ్ర వంశ సుత సరమంబులంశిరమంబు
 కడంపు యోగ సమంబులు యిష్టేన
 యందులు వ్యుపగిష్టు యంతె నాటన
 బీపునోష్ణేనది విరంగతమీరు
 గడలయోగెంతెనగంజ్ఞయోగదూరి
 తేనినకంతలు కడ కు యోగవేయనాను
 నా యుతయలుద్ధంబు నలపు మీకేను
 మూతు క్రొట్టె న్నమనములందరయోగ
 రణదాన మిప్పించ నానోగియంతు
 గంధముకస్తూరి కదంబముపేని
 పూయంబు అందరి కిచ్చాడు నామలయ
 వారత పునోగములు వస్త్రోదజ్జలు
 కనకవసంతముగతపంబులు అయ్య
 కమిగి పుణ్యేనమమంబులు తానపుడు
 వివరింప కర్పార వక్షంబు అయ్య
 మరి యుగంబుగాదవ ముక్తిలులులుకవ
 అందరుకెలంబుగా ఆసమంబుమననం
 డైదయస్త్రాన మునోగి ముగతపమంబు
 పదవియోగవచ్చాలి వయ వస్త్రముంబు
 శ్రీరామమంతలుని వేయోగ్నాను

నందంబు మొదలు న నందంబు బ్రతుకవలె ననందు
 నా లేల వరహాలు సారె ~~అలుగ~~ పింక
 వానింబ విన్నూతి వల్లపులు దరియింబరి
 రుద్దుని పూనింబ శుద్ధుత్త సరులు
 దరియింబ ~~అ~~ రందశం చావులు పేసిరి
 తిరువంగితి రం నూరు శ్చనమం తరమందులు దరియింబరి
 వాశుక్రితుల శీవనమానైలు పేసిరి
 భారి గాతా యుగా అని అందరు నపుడు
 వరగం దమం బూదిరి వరజూత దంతలు
 పూదిరి గం దమం పూలదంతలు పేసిరి
 వరగం దమం బూదిరి వరు వారనక
 తిరువందకుండగు అగ్నీలనేత్తిరి
 కాతపరి వారము కాలు దువ్వేరగాను
 ఆయదంబులు బట్టెరి అగ్నియుగాను
 వల్లపులు పువ్వుపైయని వజ్రయం దాలు
 డిగ్గి డిగ్గి గార్చు పెరికిరి వరలు
 గోవింద గోవిందాయని గోపాల వరులు
 తిరమందులు వల్లపులు గంధ్రయం దాలందరి
 పేగిలు కాలుకెలు వయోప్రతపయి గెయం నూరు
 వగంబె వల్లపులు రణ గూరు తెదిలు

వల్లవ పేగో లు కాలు వారి నత ను గొని
 జరి తమొప్పగ నాడి దవళ వస్తుములు గట్ట
 యిలూ తీమన లూరయలార గాంధే కుమలది
 అంతట యాపక్షణాలు ఆరాలు దరయింబె
 తుపాతి గుండ్లు తూరి కాకుండు
 వల్లవ పేగో లు కాలు వ్రతంబ్రోడె తిని
 అల్లత తబూరము ఆపై గలుంబె
 అల్లల వడ్రాణము లుగి యింబె
 వలపట యూరాలు దంతిణి కెక్కె
 దాపట యూరాలు పల్లము దాళగట్టె
 ముంజము బెరుగంగ ముంజ్గినా యు కుండు
 గజ లతరా కిప్పును పతనంబె
 పరగంగ పంజల బపా అతెండు యెంతెను
 బట్టెల వారు యిరుంగ తప పములు లుగెలువ
 ఆరువల వల్ల వ్రులు ఆర్పును రాగ
 యెండువల తిరమంచులు పోర్చె రెకెకాయ
 అస ఖీ యుగూరుండు ఆ పేగో లు కాలు
 పల్లతి యెక్కి నుపము లు లుగెలువ
 ఆరువల వల్ల వ్రులు హరహ రయెను
 మహాదేవా యని వరమృలు నతిరె

అట్టెట్లు వాయించి పట్టము ట్టెరి
 గొనసంగినా యతులుగొందరింగతువ
 మని పితౌలురణా ట్టెరి మందెటెగొమ్రయ
 తుడుములు వాయించి దిగులుకెనగాన
 బూరలు దూరలు బూరుకెలుగంగ
 లురుదండట్ల పొగాగు తి పి తుగులరతి
 వతి పతి పంపూపొయ్యి ములుతొగను
 తుపాకులు పూచెనెరి తురిమే రతెక
 కంగుకెవ్వులబా మి గ్రుక్కట్ల గాను
 మలచెర్చి నరితి మందరిరుమేర
 తిలుగుల బతానంగి యనాదవుల ముద్ద
 శూరుత్తెయున్జొంగ మాపులవార
 చేరి ముక్కంటె కి చెప్పికావట్ల
 బూరులకెల విప్రపతంబ దూర
 పెండలే కబాశంలు కదంలు మనివేగ
 కెంపానెల విప్రగొపాలులబంప
 రణామంబొపలవరణామాచంలకపుడు
 పోలుగాను మందెగొడు వకల విప్ర
 వలపరి యంత్ర మువేరనూరంలగాను
 ఆలక్షి మనకెంలలా తంతి మంద

మంత్రిత్వ శలవిప్రముండు కౌనే రంతు
 చందరి విండ్లు యుండుగల ముకే
 ముచ్చివంటయో యం కలాః మంచలుట్టు కౌనేను
 యెంతుగ యెలవ్వుదు యే అగయేను
 యొచ్చగు య్జాలుదెంఁతి వితివంశ
 యెతురం గలలములుకాయనియదవలములు మిద
 దలములకుయెదురెత్తిదంఁతియవలం॥ ౪౫ ॥
 యెచ్చెచ్చెనాచ్చుకుపరెలులారండు
 పొగయొగలారములు యెంఁదియెల్లరిప్పుడండు.
 యగులంఁకఁగిచ్చెగ్గాణాలవచ్చుకు
 ముచ్చియొడంపాతివందంగుంఁత్తగు
 వడిగండ్లుయెలకరివానలయెలు
 ముచ్చియెరపులయెలు మరి ప్రయథములు
 రణావృరిపురంములు రవములయెలు
 యెత్తవానల్మెకురికయెత్తునంకులుగు
 ముచ్చిలుఁగిర మందులమరుదులందరును
 జననాదాపెగిలుకాని శలపు మాకెందు
 ముత్తగలములవంఁక నంరుదులమ ముచ్చ
 నిత్యముగవెగిచ్చెన్విదేతం దను రాను
 ముత్తగలములయొదితిమాకెయి లవిచ్చు

సోరడి గజమును యెత్తరా తాని యెనుచాతు
 పుడిసియెతానిమనల్లు తతతు
 ఆకులందుయెని అవనిపెవె దరింబ్ర
 పుంత్రివెల్లుపుల్పుంతు బ్రయంపావనుయోను
 పందుములరపుపతి పల్లకెంతవెదరింబ
 కలవాయ ముత్తంబుకాలుని దళముయోను
 పోలంకాలు దళము పోల్లొత్తగొగె
 రాతులుగొపాలులు కాలుకుకాలు
 నమమయి పోల్లొత్తిరి సమరంగమూన
 కెలవనవారియోగొపంగి దళము
 వదలి పోల్లొత్తిరి కత్తిగరు ముతులాయ
 మదగజంబులనెల్ల మున్నెత్తిరమందులు
 తుదిపదముగ నరికిరి చూరియెంతాలు
 కుంభస్థ శంబులు కూలంగెద్రొవిరి
 యేనుగపికాలుల యాదవులునరికిరి
 వయిరులగెంకెంత్తవారుగద్యంబు
 గుల్మపురాతులకూలంగనరికిరి
 మరియను అరాదవులు ముడిగెంకెంత
 బావబావాయని బ్రశంబులనుబొత్తిరి
 పొత్తిరి అరాపూవారి పోల్లొత్తిరి

శంఖ తియిండ్లను పేతత్తు లాను
 అరిగిలన్మెలాల అవళంబు బైతన
 తలారియలవలవలతుపాతిగండ్లు
 తారతరత్తము తాల్పిత్తెపాఠ
 వనరతొటతునల్లు వనిది ద్విగట్లు
 రత్తదారలు తాల్పిత్తె సాగెనపుడు
 అలత్తుగొప్పలంబులందరునపుడు
 తాలు తువురు సూర్యకథారయెడితన
 వాలయంబు గనరితన విప్రశత వారు
 బాణా తత్తు లనరితన పదిరినరవదూలు
 పాణి వియెడితన లపాణ్ణెటపాడు
 పాలపాలయెనురు యాపాణ్ణెట
 మన్నిలతెగయెడితన మగిలేటవారు
 సురియలయెడితన గూరుత్తెయెపుడు
 వాలుకుయెడితన మునురు ములేటవారు
 గలులు గప్పిరంగి తత్తు లనరితనయెప్పటి
 యెప్పటి తునునెడ లపాణ్ణెటవారు
 బాతులయెడితన బ్రహ్మబ్రహ్మయెనురు
 యాతె విండ్ల మన్నిలతు యెదురు యెక్కువారు
 గన్నెకాతలు గులుపు రివనాటన

యెను తూరి పొడిచిన యెరువక నిల
 పొన్నపువడి ల పొడిచిన పతాకంబు
 తన్ను దానెరుగక తద్రగములు వారు
 గుమ్మరింబ అలు గులు పుట్టినయెప్పుడె
 వనరంగద్రుచువాడ వరిగేట వారు.
 తగిలుబ్బ గడల తరిగి పొడిచిన గాను
 అరిగి తగిల గులు అదిమి పట్టుకొని
 వేసెంటు లు తెగిన పొద్దులు వారు
 వాలావాలా యెనురు యింటి పొట్టుకు
 అట్లుగా వా యెనురు మాత ముద్దెంటు వారు
 బావా బావా యెనురు పతాకంబు వారు
 పది గడలూర బట్టుక పడగురు వారు
 అరిగి లుచుంటు ఆ యుద్ధాలనరిగి
 కుంతకాటన రికి న కుంగవల్సియు
 రా తును పలాన్ని రణములొ పలాగు
 వేటారు తుని యులు గోవయ్యునొ సంగులు
 స మరమున రవు తుల రవు కలుగునరికి
 పురిగి తిరిగి సంగులు వరుసగా యె కులు
 బరుగులు తగిలిన బెడతనిల
 ములుబ్బ ములుబ్బ ములుబ్బ ములుబ్బ

రేం వచ్చు నరత్తముంబు మ్మింబు వారిక
 డొచ్చి మూతల గూ బ్రద్రదగలు దాగు
 బంతు కన్న వారిని బంతు లంగనరికి
 కుంతా లనెడి నేరు గొప్ప కు మ్మింబు
 నలగొ యని నరికి నెల్ల రత్త తాను
 మ్మెడి గలగొల్పి లాదిరి రత్త తాను
 పడి దాని యెల్ల లుపడి రణ ముందు
 మ్మెడి మ్మెడి రణ ముయొ వలె పువారు
 యిది బడి రణ ముయొ యిది యుగాను
 గుడి బుట్టు అన్నిలు తలనెడి త
 తాను నుపడి మ్మెడి రత్త సంబుతాను
 అన్నిలు నరికి న సమిది త
 పొడి నగొల్పు నాత్రి పోడి లులారు
 యిది ల పొట్ల యిది వలా పల పెడత
 గా యల పెంబు రత్త ము కాట్టి క్కె పో
 నెత్త క్కె పోట్ల కు సుమ్మ నగొల్కి
 వక్త రెత్త క్కె పో నెత్త క్కె పో
 గాత్రి ల పెడి నగొల్క రత్త నిల
 మ్మెత్త క్కె లు గుల మ్మెడి పో ర్కె పో
 దూర ము పెడి న యిది గుండు

వారి కడు పురియై క్రిమై కిరె కివచ్చి
 కైరి గచ్చితాయల నెఱాదల రేతి
 వున్నంగవెల్ల నొలుపుండు మోపునాను
 దండికూలమెఱి కిసి వరగులు వారు
 అట్లా కడు పురియై ప్లై దిగె ము యెనురు
 మరి అరేని యెను గలమను పొడివి
 కెలువుగడల వారిని కుంతులు నరికి
 కూలాల వేగిల్లుతు కృత్కురువారు
 అలుపుతల యింట్లు అనియెనెల
 పల్లకిల రాజుల పడమెడునువారు
 అందఱులు వారిని అందెంది గడల
 అందెంది పొడిచి పుతు అనాదవూలు
 సమిగ్గ వారికి సమయ ప్రము యుంఠ
 మోతాటలంబు యెన్నిమెదలెడు గాదుము
 యెరుకూరి వేగిల్లుతియ్యి యెరుకుల పట్ల
 అనిచిని దురమయె అప్పల వారు
 గనికెలు గానకి గడలయొచ్చి
 చెందుచెంతా కిరి కత్తి అలుకాల
 పడితెనిగి రస్సులు పట్టె వీల
 అలుగ్గ రంగంబున యుంతుల ము కదిగి

స మ రం బు నా యుంగ స మి నీ కే కేంఠ
 తే గ ప త బ బ్బులు సే తి మొం తె ము గాలు
 తే గ ప డి రణ ము లో తే త త సా గే
 సేం స లు ప గి అ న త ల లు సేం గ తే ట తలలు
 వి నా సా లు నీ ర స్స లు వి నా గు ల వ లె సు
 గుం డ్లు మి ను క అ యు క కూ తే ట తలలు
 మే ద తు వేళ న తలలు మే ది తే ట తలలు
 ప ర్రె లు ప ర్రె త్తై పో దే యే ట తలలు
 కు క్కరు లు వ తి న తలలు గుం డ్లు వేళ్ళ న తలలు
 వీ ర ల తల వి యా లా తు తలలు
 శి యులు ప తి న తలలు అ ది మి న తలలు
 కే ళ్లు వ ప్పి వేం త యి త్రిం దు గా బ తి యు
 ర త్ర ము లో తే గ కా సా గే న ప్ప థు
 కా శ్లు గం పే ళ్లు బ ర బ ర సా దు లు
 పే గు లు గుం తెలు తు తలు మే త లా గు
 కుం కు లు వం తే మి లు కు త వే ట యు ము కలు
 బెం బ్బు లు గ ల లు బ్బు లు ముం గం ది ళ్లు
 ప తి వు న్న పే గు లు ప క్కలు పి క్కలు
 నీ ర ము లు వు రం ము లు న తు ము లు వే ళ్లు
 అ దు ప త్తై ద ర వి నా ద సే ళ్లు రెం కే కేంఠ

గు ట్టాలు లెంపె పె టల కూరె యెను గులు
 అరిగెలు విరిగిన ఆయలు ధము లునగా
 తునుకల్లెలల్లెలు తుమురుల్లెయింట్లు
 వసుద్ధ వస్త్రకలి వయలు భాగ్య
 కాల విఘ్నంతు శూన్య ప్రళయ కాలత్మేమంతె
 కల యలుగ మోతాని కికళిగ నవారు
 పెరపు మరిపుతె నివేర విత్ర మనాలులు
 మురిగి తిరుగెయిని మన్నెలు వివారు
 యాదవు లుండెల్లించంగ యెట్లవు స్వార్థు
 గెల్ల కాలుచో తిగిలెప్పా యంచంతు
 చలంయోతావుంచె చందంబుగాదు
 పోలు కాలు దంతు పోని యన్య కత్తుంచు
 ముక్కంటికాలు తు మున యెల్ల నలర
 అల్లుడు పల్లు కేంద ఆ పోలు కాలు
 లల్లుడు తంయోతాని లలములు నుకెక
 యాదవ పోలు కాలు వివాద అంపు వరుష ముకురియ
 నిష్ఠుల వివాద సంసెయ్యి చల్ల నట్లు
 యాద యింట్లు తిసుక యాదవు లుచ
 మేదలెక అంప పారియంబు సాగిరి
 అని అతిరత్న మని ^{జ్ఞాన అన్వయ నైతి} ~~పోలు కాలు తంయోతాని లలములు నుకెక~~

కతువ గమ్యులంబు తలుతిరిరి
 బిల్లులపితు గు అనియెంబులందుచేసి
 పోలుకాలు యెక్కిపాడు వ్రమనిపాతె
 క గాని గింగణ యుండ్లకదనెరిద్దరాగు
 బాణ లువేయంగబాశంబు లాయు
 పదినిరవ దులు ఖాణాలుగాట
 యద ములు గాట చేజీలకు యెదురకపమూన
 క దల కనిల గజ గజపై నాకంబు
 ముత్తుంబు అగ్ని ముగ్ధులైరిరి
 ఆవులపోలుకాలు అగ్నింబుమను
 నిప్పుల వంట అలుగ లు నిలువెల్లుగాట
 యాణంబుపైరికి కల్లుచుద్దేవరాగ
 ఆవులపోలుకాలు అచ్చుడుముత్తుంబు
 వజ్రయంబుల యో వరంసపోట్లాడిరి
 పల్లకైందరపు పతి కిలల వ్ర యుద్ధవాయు
 తిరమందులకు అక్కటచీవలూ జాలు
 అలుగులుగాట అవల వలవెడిల
 ఆవులపోలుకాలు ఆ యుద్ధంబునిగాను
 యెదురిక్కిముత్తుంబు యెదురింబునయెడిక
 పోటువెంటే తూరంపాడి కముత్తుంబు

వరం జురెంవచ్చున క్రిందారంబులాయ
 రతయోగముక్కుండు తాని అంత
 కాలం నెఱుఁగిన కపటంబునెంచి
 క్షణమొకటిలుకా జురెంబంబునెఱుఁగి
 అవుల పోలుకా జురెంబంబునెఱుఁగి
 కాలం నెఱుఁగిన క్రిందారంబులాయ
 చె రుతు వాడ జేతఁబ్రంబుల వునురు
 కరుకూరముక్కుండు కిపమెట్లయ
 అయగారి కిపము అలుగుటై నాట
 వడి యలకాపానవ క్రిందారంబు
 దెందురెవచ్చున నాట నాచియెని మిది పోట్ల
 మనుస్టు అని పోలుకా జురెంబంబునెఱుఁగి
 కిరస్సు పోట్ల నాట కివని వాయంబు
 పలుసని అలుగులు పోట్లై పోట్ల
 గాయలు యావలావలల క్రిందారంబు
 కలువాలె పోలుకా జురెంబంబునెఱుఁగి
 పోలుకా జురెంబంబునెఱుఁగి
 గురు గురులుండు అ కురయంగనెఱుఁగి
 బట్టెల పోట్ల కురుకూరంబులాయ
 వలవుల కురుకూరంబులాయ

తల్ల తంజను మందతలగాలుపైరిగె
 అమ్మలపానబ్ర ఆడుపగిలుగాలుకు
 చెరుకూరి వపూలు చెట్లెవెంబె
 దేవపూలు చెట్లెదవసంబు వచ్చె
 చెదిరెనుగుతార్లు చెరుతెరి యు
 నందులగుతార్లు మందలెంబెరిగె
 పేగిలుగాలుగుతారుపెగ్గెలత్తన
 వలపులపాది గుతార్లువరదనకలన
 కాలెనుతిరమందులకెలుపుగుతార్లు
 తెల్లనిగుతార్లుతెలెరత్తన
 అప్పులపేగిలుగాలుకు అతిభారవగాయ
 మయమతిరమందులపన్నెకింపాములకు
 పరిమలంబ యంతముతెకుండువలపులుగాలుగాట
 తిరమందులగాయలపెంబెతిరమందగి తిరమనార్లుముకుణ్
 గురువుపల్లకేండుకుపుష్పపుష్పగుగన
 ముష్టే మూతుపేగిట్లు ముష్టేల్లుగాట
 అరుష్టే అరుగాయలుపల్లకేండుకు అతిభారవగాయ
 తూర్పుపెగ్గెపెంబె నూరన్నెండుకొనవచ్చు
 పరమపేగిట్లుపెంబెల్లానండుకొనవచ్చు
 గోవిందనమంతురికహరిగోవిందగోవిందాయెరి

ఆ వృల పోలుకాను మాస్రంబులొన
 తలపెంపి పల్లెకుంఠదరమొదవరిగె
 మాతమ్మెరిగెగాపాలురు మారిగంఠపువెరిగె
 పగులుచిత్ర గచ్చి పల్లెకుంఠపురిగె
 పుట్టిలుపురిగె నల్లయిలెంఠంగు
 రాచ మా మదాపున రప్పుల పతిపురిగె
 వారియల గతల తిరమందల మల్లుతాపురిగె
 నందుల పోలుకాను నున తమపుంతులొని
 తిరుగు వారునెల్లరి తిరు మందులవారు
 బంధు వర్తమంఠ బడిదప్పు కుంఠ
 పందుమం బరప్పుల పతిబగలలునెపురిగె
 కాలుకాల మెంఱుమకతలందులవారు
 నల్లవారుపురిగె రావ కల్లుగాను
 మాత్రులొడుపున మన్నిలునెరి
 ఆకులుబడంతపెంఱ యాదవులునెల్లరి
 కుప్పలుబడంతపెంఱిగెగాపాలులుపురిగె
 ముక్రికింద రక్త ము మండుగులుగర్ది
 దిలవంబురక్త మూల తల ముక్రికింద
 ప్రదర్శనావయ తిరి గె పారుగసాగె
 మందర అంతయొదాన మందలపుసాగె

అపిరిపల్లకేంతతలవిదపుకలె
 అప్పుడువెగిలుకాలువంగువస్తానవమరి
 మానావెగిలుకాలమాట్లాడునాటె
 యెమిమంగుప్రభాతపుయెమివచ్చుమాను
 అన్నలయతలాపిఠిననిఅలగితిప్పెగానాద
 గాతొనగులలుకపుగావంగవరామ
 పయితిత్తులంతనపత్తులనొకంబు
 పేపల్లనకునవెప్పితివరామ
 పేదొకాలుగింపొద్రిప్రియమనివిరాద
 అదివిడిచిపగవారిఅలుగులకుదెసి
 పేంపొందమాయన్నపేదొకలాపతియె
 పేదేతజత్రివెరుకొనవెల్లెనవరామ
 యెనియెకజత్రిమాయన్నయరనకకాలు
 నలుగురికితవయ్యతనినలనకకాలు
 పంపవెల్లెనంబులజత్రిగాయంగ
 యుదవుంగనకునలాపుఅమ్మతివరామ
 మామానిన్నులకలవండ్రితావువెసి
 యన్నగలకెమరగిర్నయన్నయెంతోపే
 నీక్షమమయెమనివెప్పుదొనెవరామ
 నలంబెవెలుకాలువెల్లెనవెనక

వలప్పుగంజావతివప్రస నదాంబు
 తల్లుదంతలుదని తనయుతదని
 తల్లుదంత్రవినపుపల్లకెంతయెనెనం
 కెదగెంట్లపెగలుగాలు గార్భకంతుడంకని
 నమ్మికెంబుపురకనా తంవప్పుగంబు
 తలపెయింబెట్ల విరాతల్లునినమ్మింబుతని
 నమ్మింబుతెచ్చ మిమ్మునకబలపెట్టి
 వప్పుగంబు విరాతల్లుగేగావూతనకు
 మానిశ్చుంబలతలకు జ్ఞానామచేర్చి
 అల్లుడు మామంబుశ్చహరుషంబునెడు
 పుడమితెంకృంగి పోగెయెనె మామం
 నీకును నాకునునెట్లకనుకాదు
 అన్నరామండుల క్షుమండు అరుచింబు శ్ల
 పుంబు విచ్చా మామంపురి వితెంకమనము
 తనయంబుమి శ్చుడి తల్లుడియె శు
 విరాచరి జావంబుయెంమనెపుదెనె మామ
 అరి అపల్లకెంత అదివిరాచింత
 కారెంబానతమిగిలె చేర్చి
 పల్లకెంతయారెంబుప్రభాపంబుగాను
 అవులపెగిలంకలు అల్లునిమామ

అల బెంత్రులెల్ల నీ తప్ప కదలా

అల్లుతగాయాలు అంతంతగావు

తనకున్నయిగుమతి చంతగాయాలు

పాతి గురువ గాయలురింతంత గావు

కతతనరక్తముంకారుంనైది

నాకునీవువగువగాయింబుగాడు

యిప్పుడు పల్లకేంతయిద్దరముమనము

పరవతముం అయిగాది నపంపితిమనము

చెరిలెదెదాది పోయిరిదనుమ

వగు వవెదిలమంతులవారిని మిత్తంబు

యింట్లవిగుపల్లకేంతయింకనెంకమాట

నీవునిద్రొక్కైతిరస్సయింట్లదెను

బ్రహ్మరంధ్రముగాదివెనెల్లాశయిలాయ

బల్లంగము దిరియించరాదు బహువేంకమాట

దీవునిద్రొక్కైతిరస్సయింట్లదెను

నీవునిద్రొక్కైతిరస్సయింట్లదెను

పంపఅంగులకేంతనుశీలవెలికపట్టుముగా నుంబ

గామారంకేవంశునపాదరింబ

పల్లకేంత పల్లకారం పట్టుకుంటున్నార

పున్నురువారిని దొంగపాటుమున్నెన

నల్ల వారంగా వస్త్రీహలతి

నావ కృంగడ్రొక్కివు కుల అయిండు

బలువుగనల్ల వారు బాలలు నీచుండులు

బలువులు కృంగడ్రొక్కి బాలలకు పట్ల మంగట్ల

పురువువు యస్తి లక్షితి తొనగదొకే

పరగుగ నీ ప కృప్తాస్తి గాకే

అరిక తంలు నేగా తొగ్గా అరికే లుకే

పాలనె య్వివుగ్గ నెప్పి నాల బయెండు

బాలల నెండు వడి బాగ మువుండు

అక అదప్పి కి అసురు మనుకుంత

యంత నడ కళ్ళ అరుగ కుయ్యెం.

కంటే కేరె ప్పులు కాపాడి నట్లు

గిన్నె కూట బాలలకు గీమం తేర్చరను

అయి న్నుబలుకు అమన్నులుకు

తల్ల కెంతవున వ్రతన అయిల కెయ్లు

యొకే క్రిబాలల యింతలంతలు కేయు

పెం బాలల నవ్వు పొంట్లు కేయు

మరుదులు యొకే మోయింట్లు నెలుపు

తన సుండు పరికం గల కేంతను తావు కముగాను

ది కృష్ణాకు నవ్వు అక్కడ మరేండు

కల్లబ్బలకుది కృత్రిమవదిని నిలంపు
 పల్లకెంతయిటువంటలంపు యెత్తుకుమ్ము.
 పల్లకెంతగుండెలు లగుమననపుడు
 అపుడు పల్లకెంత అదిసేత మాట
 కడుపు వురు కుమనె శరనిత్రైతక
 యామాటచయితకయెట్లు అతితివి
 సెప్పెరుగ తేలివోసెట్లు అతి
 బారపుగా యావెత్తామునిలువదు
 శరమయినేపెద్దగు విరాచంత్రి నాననవాతగు
 పాటుపాటు గనక శిష్టయైకై దీక్ష
 వాతెనంతన్న బాదులువార్జితముదురుక
 మిగులకానగతగు మిగానాటవాత
 యిలాలులు తనకెట్లు యిల్లుతనవంతు
 తగాతరమం విరాతనయుల తరము
 తన యులనెయిదేను ముండుతరము లవాడ
 సాదకు వార్జితగు యిసాద యాలతరు
 సందులేని యుట్లు శతశిష్టనితాను
 తల్లి నపుంతవెతె తంత్రు నపుంతవె
 నలంకొడునెంత నేడు లాడపుతనకు
 వతరు లద్ధురంగాగ వడికాడు గట్లదున

వతి పుత్రగట్టు కు ప్రియమామ అకం
 పంతి నపండ్లు సులరంపు అనకేల
 నదవ బెంబడి సు గానా గాదం
 మామన తెలగెల్ల మంబెడె అనకు
 అడత సుపాన ము హతమ వునగ తెలుసు
 హరి పురి కేగుదు అవిధి అనకేల
 పల్లకెంత మాటలకు పతపతనవ్వి
 పోలరా లుకమి గిం పురి పోషింపటె
 అల్లు తన ఆవిర్భు అవుదువు నవు
 గుంబాన ముతదన కంకమి కుంబాల
 పాప దోషాలకు బాప వునవు
 సుతం లునకెంబాల లు సుట్టా లువారు
 అరువై మెత్తదనుక అవస్స వున్నది
 అరువై యండ్లకు గాని అంత్య ముతదు
 కైలాసము కానం రారణము తదు
 పంబ అంగాల కెంత గుంబిల మనిదట్లై
 అనవగ గంగరి గుంబిల తావరంబు
 బ్రహ్మ సుసంహారాన బెల్లతిమి విపుడు
 బ్రహ్మ సుసంహారము దాక కిమి వులాటెంబు
 అల్లు త నవు దంబ అరువై యండ్ల గానె

బ్రాహ్మణులు తుల్యునపు వంశ పితృభి విదయన
 వ తి పుత్రులు యే నునువల్ల వులనలలు
 కేరితి రతుండులకి ల లుగా విందుగోవిందుయేనగు
 నిన్ను దిగవితి పునీసునిజ మునా మాట
 కేరితురుత్తే నదసుక కేమన్మయెందు
 కేరితురుత్తేతి కేమన్మయెందు
 లాలలు వియగు లందువులు తాను
 సోర్కానీతగుతామయన త్సంలునమ్ము
 వియత్ర సూకాంలతగు అరుత్తే పంత్తనగుక
 అర్థి నల్లలున అయిదువతనము
 చెవి కమ్మ కతి గాళువదరతుండ నిలుపు
 యిద్దరుమీరు యిదేర్థి గాలల
 తలదేత తన యెరుయోదేర్థు
 అల్లుతగా మాట అర్థిగతుచువు
 నమ్మించుమానవునా తుల్యు
 అపదబాంధువుడ అల్లుతయేనగు
 చేప త్తలాల చెప్పివచ్చునెం
 చెప్పితివి వచ్చితి చెప్పియితుమామ
 నీవూరులాలలనెంతు నిలుము
 పూతి కు తుల్యు కుపూర్ణువేతెరు.

పెంబిత్తెపెండ్లిండ్లగోతు

అరుసుతమ్మికిలంకాయం అపరులందున్న

వని వతికిలమందులం పురతవతమందరి

మల్లగానానమోపి మంత్రపముమందర

కెంబలందైవప్రాసగి అరుసు మయమంత్రాలయైతెలుబాస

పతిలరిగిమూలాలుపగితెభద్రాశ్రమం

కలవంతులంప్రూపి అందుబందులాయ

కేళుచెదరి గుంబుదై పుటలూగు

పతికుంటలప్పుడు పుటెలూబాస

కల మంత్రాలు అతివిరిగి వళివామెండుగురు

యెండా రుతుంటుంటాలుయెంబుగైత్రురంత

గురుతులంబొప్పగు కూలరి అనాదవులు

చెరిపాగి లంకామమందంతురుకుడైసి మనుకు

మన ముప్పాగి లంకామగు మతియందుసి అమి

కామలంగింపాలలంశనామయిందెనిబమ

మంసగ ట్ల కుంటుచియి పుటం వతి యలామం

శసమిశగకులంసోమిమందరాగు

మల్ల ముమందర మతియందుమనుకు

తలలకుగంతగైత్రురంతగిలుగుకూస

వతిపుప్పెప్పెయెంపుత్రమకపాగ

శ్రీ రామం.

వం గానం వం గానం గద్ద శుభాచారము కగానం వయగానం
 వం గానం వం గురు శుభాచారము కగానం వయగానం
 గిని స్సంగునితెల పాంగునా గలసి నపాల తి పూరుషు
 తెల్లభం గాముగాని గిని తి కాచు వం గా
 వివర్ణా వికేల్లానం యిరువురి వేయంతియెవ్వరాలు
 పల్లె గది యగగల్గి నభక్తుల గాని గిని యిరువురు
 అయిరువురు తెల్లనా వం గా
 పుట్టిన పుయిలను గొట్టుకున్నట్లు పుట్టుకను గురించి

సందతి దాసి గుట్టుదెలసి బాక్కి నట్లగా బంధించి బట్లకావ
ణు పొత్తి యిలాపి న కామం మంగు

సురలు మోచ్ర పుష్ప వరష మువరి పింప ధరబార నెరుంతెలదనరి
సెల్వా త్రిశ సీతావణం అప్పుడు లంకానీలూట కరహ తానెసిన
నర హరికామం మంగు

కదల యంప్రతి సుంత కనకపుష్ప నేర్పి ముంచి తన తనం
గూతి మురయూమను రదరతా కపిసేన పరియాలంబు
శుశు వదలక యెల్లాన్దాసు వచ్చెనాకూలనని బానకులా
సమగ ముగ ననిత్రైక్రమనముని వసి ష్టుకారంబుని
యంను మాతి యొకగా నాదనాల్సేతన వనలాత్రిపతి
గా న్నా వరదశ్రీకామం మంగు

గాలలు సూత్రం లుంకాల్పకైటత్త తాగ్రులు భుంజ
యాలకులును గ్నాదా వి విలాడుపురంకువలారే పల్లగుర్వ
తు రుషులు కలరంకునే పేర్లు చ్చ వాణిలాయ వలాయ
శ్చామది త కామం మంగు

శ్రీకామంలు.

P.S
19/9/4

Transcribed from the ms of m. k. Kammaraaju Keda Subbayya
Jamm Kambampadu, Reuticintalalok Palnad T &
in the year 1920-21

